

(המשך מעמוד 15)

המרוקנת את כל שאר עמדותיו מתוכנן. כי שום מדינה ערבית אינה יבנה לקבל תוכנית ששום שיעוריה הוא התעלמות מוחלטת, קיצונית וטוטאלית מזכויות העם הפלסטיני. בראשית הדברים עוד מדבר רבין. בלשון סחורסחור האופיינית לאחרונה למדיניות הישראלית, על "הדרך לפיתרון הנושא הי פלסטיני".

אין נושא פלסטיני. יש עם פלסטיני. לעם הפלסטיני יש תנועה לוחמת, מוסדות לאומיים והנהגה לאומית שזכתה בהכרה רשמית כי מישפט הבין-ערבי, ובהכרה רבה גם במישפט הבין-לאומי.

מה מציע רבין לעם הזה? **יש בתוכנית רבין חור אחר, הי זועק ממש השמיים. החור הזה הוא רצועת-עזה. אין היא קיימת. עזה יוק.**

בדרום, הוא מדבר על "הגבול הבינ-לאומי" שיש לשנותו. זהו קו רפח-אילת. במיוחד הוא מדבר על "הגבול הירדני". פירוש הדבר, פשוטו כמשמעו, כי רבין סבור שאין אף צורך להתדיין על רצועת-עזה. אין היא שייכת למצריים, ולא לירדן. מכיוון שאין גורם פלסטיני בתמונת-העולם

רבין בווישינגטון (עם סיסקו) מה מונח על השולחן?

של רבין, פירוש הדבר כי רצועת-עזה אינה קיימת כנושא במשאומתן לשלום. תוכנית רבין כוללת, בשקט, את סיפוח רצועת-עזה כזכה לישראל. רצועת-עזה היא חלק חשוב משטח המחיה שנותר לעם הפלסטיני. גרים בה 12.5% מן העם הפלסטיני כולו. דרושה מידה רבה של נאיביות כדי להאמין ש-אפשר לעבור עליה לסדרה-יום.

מה מציע רבין בגיזרת הגדה הי מערבית?

הוא מעלה שתי אפשרויות שונות — "תוכנית אלון" המפורסמת ותוכנית אחרת, שהוצעה בתקופות שונות על-ידי משה דיין, שימעון פרס ואריק שרון, ושאר רבין מזהה אותה על פי שם כלשהו.

תוכנית אלון מציעה לספח י-ישראל את כל גוש-עציון, את כל ביקר רבתי, את גוש-עציון, את כל ביקר עת-החרדן וחלק מאזור-החברון, יחד עם שינויים בגבול קרקוליה-טו"י כרם. היא משאירה לערבים בגדה המערבית את הרישכם והריחברון, יחד עם מיסדרון צר בין שתי הי גדות ליד יריחו.

מיסדרון יריחו-ירושלים נסתר לאחרונה, על-ידי מעלה-אדומים, ונותר מיסדרון ירי-חזירמאללה.

אם הכירו יצחק רבין ויגאל אלון אייפעם אף ערבי אחד המסכים לתוכנית זו, כדאי היה שיזכירו את שמו. אני איני מכיר כזה. המלך חוסיין דחה תוכנית זו, אף כבסיס לזיכוח, בכל פגישותיו עם יגאל אלון ו-מנהיגים ישראלים אחרים.

את התוכנית האלטרנטיבית מפרט רבין כלהלן:

"קונפדרציה ישראלית-ירדנית ביחודה ובשומרון."

"ירושלים ישראלית מאז הרת."

שליטה ביטחונית של ישרי-אך במרחב יהודה ושומרון. "גבול פתוח למעבר ולתנועה של אנשים ופחורות מישראל ל-ירדן ולהיפך."

"זכות להתיישבות יהודית בי-יהודה ובשומרון."

קשה לדעת מהו הבדל בין תוכנית זו ובין סיפוח פשוט של הגדה המערבית. היא שוללת כל שמץ של זכות ערבית בירושלים — ואין ערבי בעולם היכול להסכים לבגידה מוחלטת כזאת בזכויות עמו בעיר השלישית בחשיבותה בעולם הי-איסלאם. היא משאירה את הגדה לצמיתות תחת כיבוש צבאי ישראלי. היא מכתובה גבול פתוח לא רק בין ישראל והגדה, אלא בין ישראל ועבר-הירדן. היא מקיימת לא רק את היישובים שכבר הוקמו בגדה, אלא טוענת לזכותה של ישראל להקים יישובים ללא הגבלה — כלומר, להפוך את הגדה המערבית לשטח יהודי.

"קונפדרציה" ישראלית-ירדנית בנסיבות אלה אינה אלא כסוי ירדני לכיבוש ישרי-אלי — כיבוש צבאי ודמוגרפי כאחד. אידו הסכים לכך המלך חוסיין, היה מוציג את עצמו כקוויז'ווינג ישראלי, ישמו היה נרשם לדראון בהיסטוריה הערבית. אין שמץ של סיכוי שאיש אמיץ וגא זה, כן מישפחת הנביא, יסכים לכך.

כל התוכנית אין רמז לנכונות ישראית כלשהי לכרות שלום עם העם הפלסטיני, שלא לדבר כלל על מדינה פלסטינית חופשית, או על נציגותו המורכרת — אש"ף.

רבין קובע כחובת אחת ויחידה להסדר בגבול המיורחי: המלך חוסיין. הוא חוזר על הסיסמה הישנה שלו, שכבר הפכה מוצג מוזיאוני: "במיסגרת ההצעה הזאת יש ביטוי לנושא הפלסטיני". אלו הן מילים ריקות מתוכן.

ייתכן שהיה איזשהו הגיון בגישה זו, אילו היה רבין מציע לחוסיין תוכנית נדיבה ומרחיקת לכת, שהיתה מאפשרת למלך להוכיח לעולם הערבי שהוא יכול "לשחרר" את הגדה המערבית ורצועת-עזה, בעוד שאין לאש"ף סיכוי לכך.

אך מה שעושה רבין הוא כי בחינת פאראדוקס פוליטי: הוא קובע שהוא ינהל משאומתן רק עם חוסיין, ובאותה נשימה הוא מציע לחוסיין הצעות שאין למלך כל אפשרות לקבלן מבלי להתאכזר.

חוסר הנכונות להציע פיתרון סביר ל-בעיית העם הפלסטיני, אינו שולל רק כל אפשרות להגיע לשלום בגבול המיורחי. הוא גוזר אבדון על סיכויי השלום בכל הגבולות של ישראל. **כי שום מדינה ערבית אינה יכולה להסכים לשלום של ממש כלי הסכמת העם הפלסטיני. זהו הלקח העקליון של 27 שנות קיומה של מדינת-ישראל.**

כן, לשם מה הציע רבין את הי תוכנית הזאת?

עצם נכונותו לשרטט מפות ו-לפרט הצעות לשלום כולל, יש בה התקדמות גדולה, תראוייה לציון. אולם לא די בכך.

אם התכוון רבין ברצינות לשרטט תוכנית כוללת היכולה לשמש לפחות בסיס לדיון עם העולם הערבי — הרי הוא זקוק לכמה עצות טובות ביחס למציאות הפסיכולוגית והפוליטית של העולם הערבי.

תוכנית זו, כפי שהיא, כמיקשה אחת, אינה כבסיס כזה.

לעומת זאת, אם התכוון לשרטט תוכנית היכולה לסלול את הדרך לשלום ישראלי-אמריקאי, מסתבר כי נכשל גם בכך. הוא עצמו מספר על תגובת הנשיא ג'ראלד פורד, כאשר פרש לפניו את המפות ו-השמיע באוזניו תוכנית זו: "הנשיא רק שמע. הוא לא הגיב ולא התייחס להצעות השונות. אני מניח שרעינות אלה אינם מקובלים על המישל של ארצות-הברית". **תוכנית שאינה יכולה להתקבל עדי דעת עיתובים, וישאף המעצמה המקורבת ביותר של ישראל רוחה אותה — מה התועלת בה?**

אני מציע ליצחק רבין להשאיר את המפות מונחות על השולחן, למחוק מהן את הסימונים שסימן בהן, ולהתחיל לחשוב מחדש.

במדינה

יחסי-חוך

דגל על הוואלדורף

כאשר מונח הדגל

הישראלי עד המזון

המפואר, יודעים הכל:

ראשיהממשלה האמיתי הגיע

כמו תמיד, גרם ביקורו של ראש-הממשלה הישראלי בעיר ניו-יורק להתרגשות יהודית כללית.

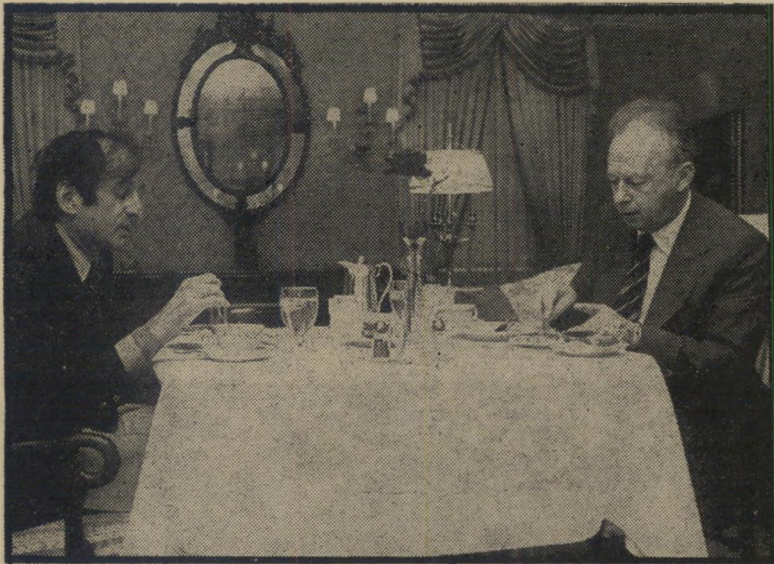
מדוע כתב, "העולם הזה" בניו-יורק:

היום בו מונח הדגל הכחול לבן בחזית מלון וואלדורף-אסטוריה, שהפך בעשירים ושמונה השנים האחרונות לבית הלאומי הישראלי בניו-יורק, מוכרז יום חג בעיר. ליצחק רבין היתה ניו-יורק במשך שנים אחדות טריטוריה זרה, כל עוד היה שגריר בווישינגטון ויוסף תקוע היה השגריר באו"ם. רבין ותקוע לא הצליחו ליצור קשרי עבודה תקינים בניגים, והשגריר רבין נמנע מלבוא לטריטוריה של תקוע.

כאילו היה תאמו של יצחק רבין גם בצורתו החיצונית וגם בהצטרותו המדינית בכל עניין, היו קפואות בכל זמן הביקור כולו, לפחות באותם חלקים ש-שודרו בטלוויזיה. רבין דיבר באוזני מארי-חיה ומצלמות הטלוויזיה, בנוסחאות קפור אות כמו פניו של הנשיא.

מי שלא השתכנע כי ביקורו של רבין בארצות-הברית היה ביקור מיותר וחסר תכלית, יכול היה להיווכח בכך בחצי הי-שעה המשודרת בתוכנית מול פני האומה ברשת טי-בי-אס, ששודרה הפעם, מחוסר זמן, חייה וללא כל עריכה. פניו הקפואות חסרות-ההבעה של רבין, התחרו בשפתו המגושמת ובניסוחים האנגליים המרובעים שלו.

לנשיא האמריקאי ולשר-החוך, שמיחר אחרי רבין לניו-יורק כדי לנסות ולהציל בריגע האחרון את מסעו של ראש-הממשלה הישראלי מכישלון מוחלט, היה השגריר, שהפך לראש-הממשלה, אכזבה מוחלטת. ליהודי ניו-יורק, שהמושל וראש-העיריה רוצים ביקרם, היתה מדיניותו הנוקשה של ראש-הממשלה הישראלי בשורה משמחת. כי יהודי ניו-יורק — לפחות החלק הממוסד שלהם, שבקולותיהם במכונה הדמוקרטית

רבין בניו-יורק (עם השואן אלי ויזל) היהודים רוצים במיחמה —

הפגנת הדינה להגנה יהודית בעת ביקור רבין — בתנאי ישראל תנצח

המיפלגתית המשוונת חפצים ראש-העיריה והמושל — כל קו תקיף, לאומי ומילחמתי נגד הערבים הוא בבחינת בשורה מהשמים. כמו כל יהודי-ציוני-פרטיות-פרטיות-ישראלי רוצה היהודי הניו-יורקי הממוסד במילחמה, בתנאי שהישראלים יצחו בה. הוא אינו רוצה להתזר את השטחים המותוקים לי-ערבים, אינו רוצה בהסכם עם הפלסטינים ואינו רוצה בשום מורה מדינית שממ-ילתי-ישראל אינה רוצה בה. לכן יש לישראלים ממשלה שכוו ולעיר ניו-יורק יוס-חג, כשראש-הממשלה האמיתי של מרבית תושביה מגיע העירה.

בשבע שעה, כאשר תקוע כבר שלח את ההזמנה האחרונה למסיבת-פרידה האחרונה שלו, בטרם יכנס לתפקידו כנשיא אוניברסיטת הנגב בכארי-שבע, הגיע רבין לניו-יורק — מווישינגטון — כראש-הממשלה החוזר הביתה. המושל הדמוקרטי קרי וראש-העיריה בים, התייצבו בפניו מיד עם בואו לעיר, והצהירו על נאמנותם למדינת-ישראל, לביטחונה ולשלמותה. תאמיני-פורד, בווישינגטון לא רווה יצחק רבין נחם, כמו זו שציפתה לו בי-וואלדורף אסטוריה הניו-יורקי. פניו של נשיא ארצות-הברית ג'רלד פורד, הנראה